

עפ"ג 25183/10/16 - אלכסנדר טומשצ'וק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

01 ינואר 2017

עפ"ג 25183-10-16 טומשצ'וק נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת זהבה בוסתן

כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער אלכסנדר טומשצ'וק

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד דן כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 44080-05-16 ובת"פ 8605-05-16 (בית משפט השלום ברחובות) בביצוע 4 פריצות לדירות וגניבות מתוכן ונידון לתקופת מאסר כוללת של 5 שנים, המורכבת מ-56 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף ובמצטבר של שני עונשי מאסר על תנאי בני שנה ו-6 חודשים שהיו תלויים ועומדים נגדו לאחר שנידון במקרה קודם ל-42 חודשי מאסר בפועל, לעונשי מאסר על תנאי ולעונשים נלווים.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וגובה הקנס.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעוניו בפניו כי עונש המאסר בפועל הוא בלתי מאוזן, בלתי מידתי ומחמיר יתר על המידה עם המערער חרף חומרת מעשיו ועברו הפלילי ולמרות הודאתו, שחסכה מזמנו של בית המשפט ומזמנם של בעלי הדירות ולמרות האמור בסיפא תסקיר שירות המבחן שהוצג בפניו ובפניו.

עוד מפנה ב"כ המערער להליך המעצר עד תום ההליכים שהתנהל נגד המערער שבו נקבע כי שמורה הדרך לפנות

עמוד 1

בעתירה להצטרף להליך גמילה במסגרת ההליך העיקרי, הוא נשלח לשירות המבחן ובסיפא התסקיר נכתב כי יש חשיבות לנצל את חלון ההזדמנויות עם שינוי עמדתו של העותר בכל הקשור לשימוש בסמים ולאפשר לו למצות הליך טיפולי, דבר שלא נעשה על ידי בית משפט קמא.

במהלך הטיעון בפנינו טען ב"כ המערער כי המערער שולב בהליך טיפולי לגמילה מסמים בבית סוהר דקל ועל מנת לעודד אותו להמשיך בהליך חיובי זה, יש מקום להפחית בעונשו.

ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא לא שקל במידה הראויה את הודאתו של המערער, שמבטאת רצון לסיים את דרכו העבריינית, את גילו ואת העובדה שפתח בהליך שיקומי שמן הראוי לעודד אותו.

באשר לתסקיר שהיה בפני בית משפט קמא ובפנינו, טוען ב"כ המערער כי לא מדובר בתסקיר "שחור משחור" כפי שכינה אותו בית משפט קמא, שכן התסקיר מונה סיכויים לשיקומו של המערער ובסופו אף בא בהמלצה לשלב אותו בהליך טיפולי במסגרת דחיית גזר הדין.

באשר למתחם העונש שקבע בית משפט קמא לגבי כל אחת מההתפרצויות והגניבות, טוען ב"כ המערער שאין להתייחס לכל אחד מהאירועים כאל אירוע נפרד שכן שתי התפרצויות וגניבות בוצעו באותו לילה בדירות סמוכות באותו רחוב ושתי האחרות בוצעו במהלך מספר ימים לאחר מכן.

ב"כ המערער עותר להפחית מסכום הקנס שהוטל על המערער בהתחשב בתקופת מאסרו הארוכה ובהעדר יכולת כספית לשלם את הקנס, דבר שיגרום בהליך להארכת משך מאסרו של המערער.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונשי המאסר ובסכום הקנס שהוטל על המערער וטוען כי התנהגותו של המערער נושא גזר הדין ועברו הפלילי מחייבים את הרחקתו מהציבור לתקופה ארוכה על מנת שלא יסכן את רכושו וביטחונו האישי.

כך במיוחד, לטענתו, פני הדברים כאשר בגין עבירות דומות נידון המערער בעבר ל-42 חודשי מאסר, אשר לא גרמו לו להתרחק מעולם העבריינות אלא זמן קצר לאחר שחרורו מאסרו, וכאשר מאסרים על תנאי תלויים ועומדים נגדו, הוא עבר את העבירות נושא גזר הדין.

לטענת ב"כ המשיבה, יש מקום להרתיע את המערער מחזרה על מקרים דומים בדרך של הטלת ענישה מחמירה יותר מזו שלה נידון במקרה הקודם.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו של המערער בכל אחד ממקרים נושא הערעור ובהצטרף כולם לאחד, גם אם בוצעו בסמיכות זמנים ובדירות סמוכות זו לזו, שכן כל בעל דירה עומד בפני עצמו והנזקים שנגרמו לו הם נזקיו, הן מבחינת הפגיעה הרכושית והן מבחינת הפגיעה בביטחון האישי ובזכות לפרטיות שאותן הפר המערער בצורה משמעותית.

חרף האמור לעיל, נראה לנו כי מכפלה אריתמטית שעשה בית משפט קמא כאשר כפל את עונש המאסר בתוך המתחם

המוצדק בעינינו במספר האירועים, היא מכפלה מחמירה שלא מן הראוי לנהוג על פיה, גם אם אנו מתחשבים בפגיעה בכל אחד מהמתלוננים וגם אם אנו מתחשבים, כפי שראוי להתחשב, בעברו הפלילי של המערער בעבירות רכוש ובעבירות אחרות, במיוחד בזו שבגינה נידון ל-42 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלה במצטבר של שנת מאסר על תנאי שהייתה תלויה ועומדת נגדו במועד ביצוע העבירות נושא מאסרו הקודם.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהאמור בתסקיר שירות המבחן שהוצג בפניו ובפנינו אך גם אם לא מדובר בתסקיר חיובי, בלשון המעטה, הרי אין לכנות אותו משום תסקיר "שחור משחור", כפי שכינה אותו בית משפט קמא, לאור האמור בסיכויי השיקום של המערער, גם אם אכזב בעניין זה בהזדמנויות קודמות ולאור האמור בסיפא תסקיר המבחן, שלא התקבל על ידי בית משפט קמא, ובצדק, לאור הניסיונות הכושלים של שיקום המערער כמתואר בתסקיר.

לאור כל האמור לעיל, נראה לנו כי יש מקום להקל במידת מה בעונש המאסר שהוטל על המערער בגין העבירות נושא גזר הדין, כך שבמקום 56 חודשי מאסר אנו קובעים כי ירצה 45 חודשי מאסר כאשר להם יצטרפו 4 חודשי מאסר שהופעלו על ידי בית משפט קמא מתוך עונשי המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגד המערער בזמן ביצוע העבירות נושא גזר הדין.

מהאמור לעיל עולה כי המערער ירצה תקופת מאסר כוללת של 49 חודשים החל מיום מעצרו, 28.4.16.

גם לאחר הפחתת עונש המאסר שהושת על ידי בית משפט קמא, כאמור לעיל, מדובר בתקופה ארוכה ויש לכך השלכה על גובה הקנס שהוטל על המערער על ידי בית משפט קמא.

איננו מתעלמים מכך שהעבירות נושא מאסרו של המערער נעברו למען בצע כסף, אך על מנת שלא יצטרך לרצות עונש מאסר של 100 ימים במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו על ידינו, אנו קובעים כי המערער ישלם קנס בסך ₪ 20,000 ב-10 תשלומים רצופים ושווים של 2,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.2.17 ובכל 1 לחודש עד לפירעון המלא.

לא ישולמו 3 תשלומים רצופים, יועבר מלוא הקנס לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 44080-05-16 ובת"פ 8605-05-16 (בית משפט השלום ברחובות) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום, ג' טבת תשע"ז, 1/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**